

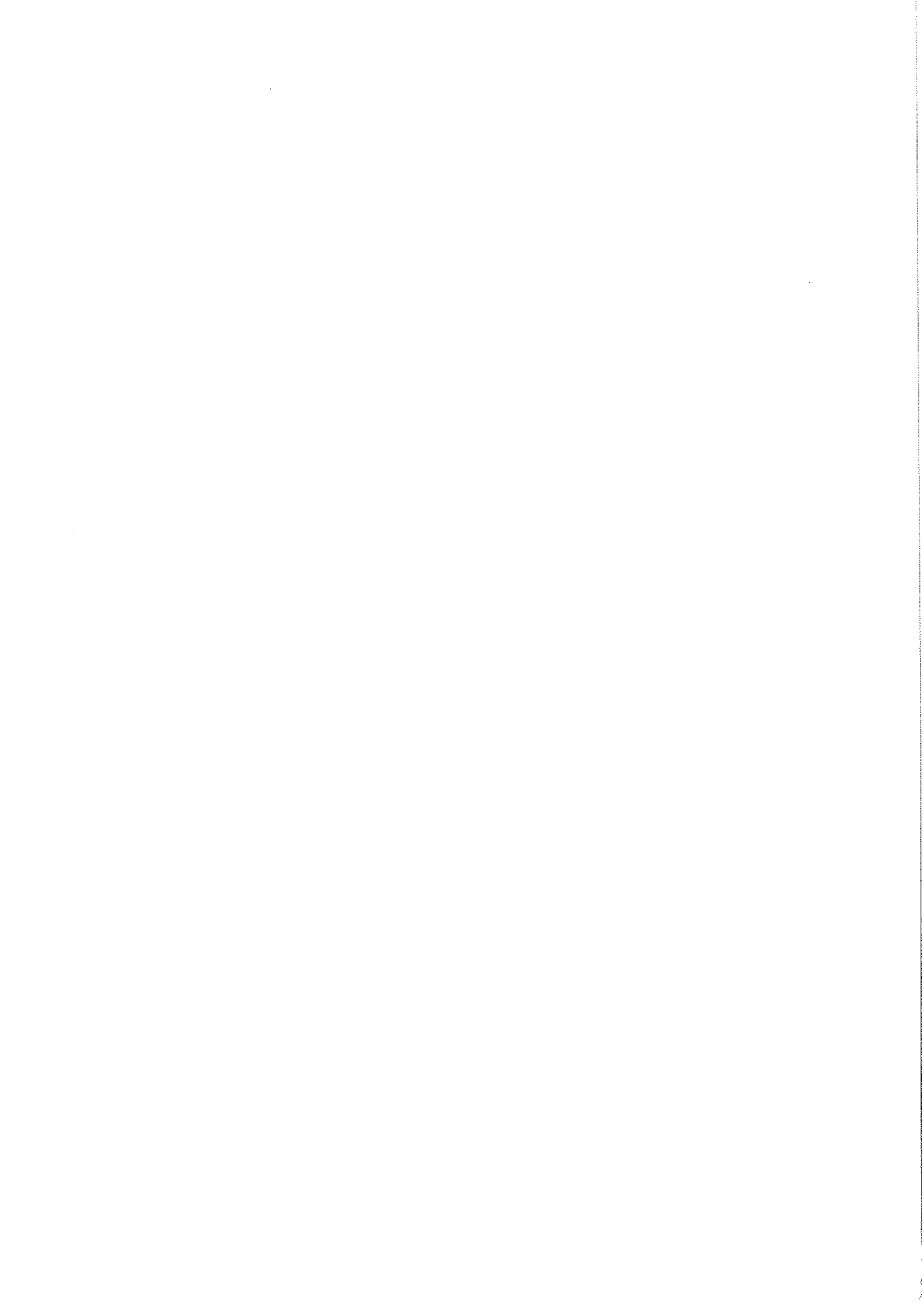
KALIMA

OOSTERSE AFRIKAANSE KRING

Jaargang 23-nummer 5

Februari 2002

Editoriaaltje

De maand februari. De liefdesmaand bij uitstek. Maar we, uw kalimanwijven, hervallen(tijn, voor mopjes zijn we steeds te vinden) niet in die aloude clichés. Roze E-cardjes, boeketjes bloemen (die je (of ik?) toch vergeet water te geven), bloedrode satijnen lingersetjes, melige, stroperige gedichtjes, Lady en de Vagebond, weekendjes Parijs, zonsondergangen, met je liefste slurpend aan een kokosnoot, ergens op een onbewoond eiland in de Stille Oceaan (diepe zucht...), ... , het is niet aan ons besteed.

De maand februari. De maand van het feestvertier, carnaval dus. Tja, een Kalima-thema om u tegen te zeggen. We moeten er eerlijk in zijn, geen één van ons twee nam deel aan heel dit praalrijk gebeuren, ondanks de Limburgse roots van sommigen. Dit is echter een reden te meer om... om... er over te schrijven, te fantaseren en te creëren! Beschouw het als de hoofse liefde (Vervliet draait zich om in zijn graf, hij ligt er nog wel niet in, maar ja we zijn voorziend). Enkel de mooie kleurrijke kantjes bezingen we... Dat doet me er trouwens aan denken; het Sint Pietersplein loopt weer bijna over van de kermis. Ai, sta paraat.

De maand februari. Bijna om. Hét enige voor ons bestaande moment om met de 'Kalima, februari 2002' voor de dag te komen. De kalimanwijven leiden nog steeds een slakkenbestaan. En volgens mijn hoogstpersoonlijke moeder zal dat nog niet snel veranderen. Het zij zo, dan leg ik mij daar maar bij neer, hihi... (ik voel de boze blik van mijn mama).

De maand februari. En dan de maand maart, en dan de maand april en 't is reeds blok. Dit betekent, dat u met de voorlaatste Kalima van dit academiejaar in uw handen zit. Ooh... En dit betekent eveneens, dat ik hier zwoeg aan de voorlaatste Kalima van heel mijn leventje. Snik. Met pijn in het hart (doet Valentijn mij dan toch iets? Neeeeeee...) en een beetje te vroeg, neem ik al afscheid: 'Dag!'. Snik.

De maand februari. Nu volledig ter uwer beschikking!

Liefs, De kalimanwijven.

Inhoud

Editoriaaltje	1
Inhoud	2
De preses spreekt	3
Verhalen uit Verre Vreemde Landen	5
Spelletje	11
Dossier	12
Poëzie uit Verre Vreemde Landen	14
Een OAKtivateitenverslag	16
OAKtivateiten	17
Studentenvertegenwoordiging	18
Wist je datjes	21
Prijsvraag	22
Cultuuragenda	23
Om te kleuren	25
Koken met Alida	26
Clublied	27
Ereleden	28
Colofon	28

De preses spreek!

Aloa lieve OAKertjes,

Ziehier jullie HAPPY preses; allé, eigenlijk kunnen jullie mij niet zien maar weet alvast dat ik vandaag SUPERCOOL ben. Ik weet eigenlijk zelf niet goed hoe dat dat komt? Ik heb natuurlijk wel een aantal vermoeden: ik heb een ONGELOOFELIJK WIJS PRESIDIUM, we hebben altijd héél leuke OAK-activiteiten waar er altijd wel veel volk op aanwezig is, gisteren een goed filmpje gezien samen met leuke maten,... redenen genoeg om mij vandaag goed te voelen. Tevens nog, toen ik mijn mail las vanmorgen, ontdekte ik dat ik een mailtje had van de Centrale Bibliotheek met de melding dat een van mijn boeken die ik nodig heb voor mijn thesis, is toegekomen. Eindelijk gaat mijn thesis vooruit!!!

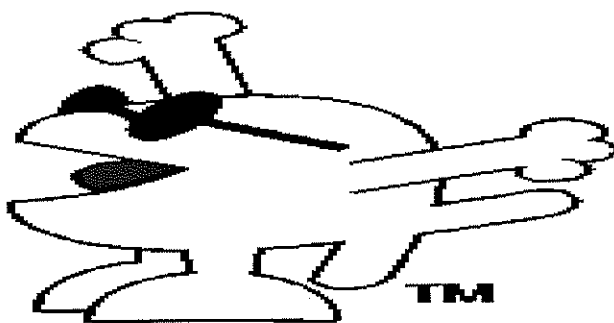
Voorts hoorde ik juist in de wandelgangen van de Brug dat de kermis er komt binnen anderhalve week. Goed nieuws of slecht nieuws; dat hangt ervan af hoe je het beziet. Mij hebben ze altijd gezegd dat als de kermis er staat, je dringend moet beginnen te studeren of dat je alvast al goed moet bezig zijn!!! Kermis is trouwens ook de tijd om zelf eens met een leuke bende naar de kermis te gaan dus,... aan u de keuze.

VLOEK VLOEK VLOEK,... mijn humeur slaat om. Wat gebeurt er nu met die computer? Waarom wil hij mijn tekst maar niet laten zien? Ja, ik heb het al door. Ik had daarjuist een stukje niet goed gesaved en dus moet ik nu opnieuw beginnen; niet slim van mij natuurlijk ☺ Maar ja, zo'n dingen gebeuren in het leven maar toch zullen ze mijn HAPPYNESS niet kunnen bederven!!!

Tevens een aantal leuke weetjes: maandag 18 februari: Cantus, maandag 25 februari : kwis en natuurlijk het niet te vergeten GALABAL DER FILOLOGEN op 1 maart. Ik hoop jullie daar allen te zien en jullie mooi galakleed of kostuum !!!

Verder nodig ik jullie eens uit om ons een bezoekje te brengen in de kelder mocht je interesse hebben om volgend jaar in het presidium te zitten. Iedereen is van harte welkom.

Alle lieve OAK-ertjes, see you soon!!

"Happy"

De preses, Claire

Oosterse Afrikaanse Kring

Geniet van een portie lekkere muziek.
Kom alles te weten over uw studentenvereniging en uw studentenstad.
Sleep elke avond (ma-vrij) massa's prijzen (CD's, DVD's, vrijskaarten, ...)
in de wacht tijdens het programma 'Tournée Générale'.

ZET URGENT OP 107.7 FM VANAF ZEVEN

Op <http://urgentrug.acbe> kunt u terecht voor de studentenactiviteitenkalender en Urgent TV

Verhalen uit Verre Vreemde landen

Nawal El Saadawi, de bekende Egyptische arts en schrijfster, werd ruim zeventig jaar geleden in een dorp aan de Nijl geboren. Begin de jaren zestig begon ze zich te wijden aan het schrijven van boeken en artikelen. De onderdrukking van de vrouw op seksueel, economisch, politiek en sociaal gebied staat centraal in haar werk. Volgend kortverhaal verhaalt de eerste huwelijksnacht van een zekere hij. Misschien niet al te carnavalesk (al hoop ik dat de mijne dat wel zal zijn,... alhoewel carnavalesk?), 't is maar hoe je het bekijkt. Nawad El Saadawi maakt hierbij volgende opmerking: "Het publiek in het westen kan zaken als clitorisamputatie of vrouwenonterende ontmaagdingsriten en maagdelijkheidstesten, niet afdoen als barbaarse extremiteiten waaraan vrouwen, ver weg van de 'beschaafde wereld', onderworpen worden. Ofschoon er in Europa geen clitoris wordt weggesneden, de in de Westeuropese cultuur verankerde, en de tot op de dag van vandaag [1982] voortdurende ontkenning van de clitoris en de functie ervan, in wezen geheel identiek hieraan is als dat in de Arabische wereld en elders. De mythe van het maagdenvlies is geen Egyptische uitvinding!" Tja, veel leesplezier...

Zij was de zwakste

De middelvinger van de rechterhand, daarmee zal het moeten gebeuren. Met de andere vingers zal het niet gaan. De pink is te tener, de duim weer te grof, en van de wijsvinger groeit de nagel niet meer aan nadat die hakbijl hem versplinterde. Terwijl de nagel zo belangrijk is, wellicht nog belangrijker dan de vinger zelf. Hij zal immers de weg moeten banen...

Hij had er bij zijn moeder op aangedrongen om het met iets anders te mogen doen, met iets veel harders, een spits toelopend stuk bamboe bijvoorbeeld. Maar zijn moeder had hem met haar krachtige vingers een flinke por op zijn schouder gegeven, zodat hij tegen de tegen de vlakke tuimelde en zelfs geen kracht meer vond om te spuwen toen zijn tong de stoffige grond likte.

En in zichzelf gekeerd zag hij zijn moeder voor zich: haar grote voeten die dreunend neerkomen op de grond, haar hoog oprijzende robuuste lijf dat de bodem doet beven, haar lange gestaalde vingers die de hak omklemd houden terwijl ze die opheft alsof het een droge maïsstengel is, en weer laat neerkomen om de aarde te kloven met het gemak waarmee men en meloen splitst.

Sterk als een stier... ze torst meer op haar hoofd dan een ezelin verzeult, een aarden trog vol deeg kneedt ze, ze veegt en kookt, hakt de grond los, draagt en baart, en niets van dat alles mat haar af of wordt haar te veel. Zij, die hem vormde van haar vlees, terwijl hij dronk van haar bloed, zij is zijn moeder... maar haar kracht behield ze voor zichzelf, hem vermaakte ze slechts een weerzinwekkende zwakheid.

Niet uit genegenheid of liefde kwam zijn heftig verlangen voort zich vast te klampen aan zijn moeder en zijn hoofd tegen haar borst te drukken, de geur van haar lijf opsnuiven. Opnieuw één worden met haar, dat wilde hij steeds, opdat zij hem andermaal zou baren, maar dan met veel sterkere spieren. Aan haar adem kracht onttrekken, dat wilde hij telkens. En iedere keer dat hij haar kustte, wilde hij eigenlijk in haar bijten, eten van haar stevige vlees, hap voor hap. Maar nooit had hij zich zover kunnen krijgen. Het enige waartoe hij in staat bleek te zijn, was zijn hoofd diep in haar schoot verbergen, was haar haten...

Soms moet hij huilen... soms vlucht hij... Zoals op die dag toen hij tegen het invallen van de duisternis wegsloop van het veld en met de onderkant van zijn gallabija tussen zijn tanden geklemd bleef voortrennen totdat hij op een stuk grond kwam dat hij niet kende. Maar toen de duisternis hem volledig ingesloten had en hij in de verte het gejank van een jakhals hoorde, draaide hij zich om en keerde ijlings naar huis terug.

Of die keer dat hij uit de geldbuidel van zijn moeder een muntstuk van vijf piaster stal en op de trein sprong naar de Nijldelta. Hij stapte uit in een dorp waarvan hij de naam niet wist en begon door de straten te lopen tot zijn maag rommelde en de holten van zijn voetzolen brandden. Hij had vervolgens een kaartje gekocht en de trein genomen, terug naar zijn dorp.

En weer een andere keer stal hij tien piaster en ging onherkenbaar vermomd naar de barbier, die tevens heelmeeester was. Hijgend bleef hij voor hem staan.

‘Vooruit jongen, zeg op, waar kom je voor?’

Met moeite kreeg hij zijn uitgedroogde tong los van zijn gehemelte; zijn vingers verstopte hij in zijn gallabija.

‘Mijn vingers...’

‘Wat is ermee?’

‘De hak hanteren zoals mijn moeder, daarvoor deugen ze niet...’

De man klopte hem op de schouder:

‘Als dat eraan mankeert m’n jongen, welnu, ga naar je moeder en laat haar je en pond vlees te eten geven, dan ben je voortaan als een paard!’

Net zo lang had hij liggen huilen in de ruime schoot van zijn moeder tot ze voor hem een stuk vlees kocht. Hij at het helemaal op, dronk wat en moest boeren. Tegelijkertijd voelde hij een weldadige warmte door zijn vingers stromen: hij kneep ze ineen, opende ze, kon ze stevig tegen elkaar gedrukt krijgen, ze weer spreiden, dolgelukkig met zijn nieuwe kracht. Toen voelde hij hoe zijn oogleden zwaar worden, waarop hij zijn ogen sloot en in een diepe slaap wegzakte. Pas na twee dagen werd hij wakker en hij rende meteen achter de muur waar de overblijfselen van het vlees uit zijn ingewanden stroomden... en met de vleesresten was ook zijn pasgewonnen kracht heengevloeid.

Er moet een oplossing zijn. Hij heeft toch een goedwerkend stel hersenen in zijn hoofd, hij is van de mannen in het dorp toch degene met het meeste verstand: hij leest hun de kranten voor, schrijft brieven voor hen, lost hun problemen op. En als de imaan er niet is,

houdt hij de vrijdagspreek. Maar zijn intelligentie zal hem nu geen uitkomst kunnen bieden. Immers, bij hen is een man een krachtig lichaam, desnoods met de hersens van een muilezel in zijn kop...

Wat zijn geest ook verzint, zijn spieren blijven slap – en met elke dag die verstrijkt komt die vervloekte dag naderbij. Van alles probeert hij, maar niets baat. Zo sluit hij zich op in de achterkamer om zijn spieren te oefenen: hij maakt een vuist, drukt zijn vingers vast tegen elkaar, spreidt ze dan, laat ze knakken. De hele nacht door blijft hij bezig. En soms zijn de vingers gewillig, maar dan zakken ze weer en blijven krom en machteloos hangen.

De dag brak aan. Hij zag zijn moeder voor het daglicht het vertrek schoonvegen en de vloer met water besprenkelen. Ze plaatste de houten banken in rijen voor het huis. Hij probeerde te doen alsof hij sliep, alsof hij dood was, maar zijn moeder gaf hem met die vingers van haar een klap op zijn schouder die hij voelde tot in zijn voeten...

De ruimte voor het huis begon vol te stromen met mensen: mannen komen aan – ze dragen stokken bij zich, worstelen met elkaar, dansen; en vrouwen in bontgekleurde kleren – ze zingen en begroeten elkaar met langgerekte vreugdekreten, ze bestoken hem met steentjes en andere dingen die ze door met hun vingers te knippen op hem afschieten, zodat het brandt in zijn nek en op zijn rug. Terwijl hij aan de grond vastgenageld staat, met zijn nieuwe slippers waarvan het leer nog stijf is en waarbinnen zijn tenen schuren, en een gloednieuwe doek om zijn hals waaraan hij met trillende vingers zo staat te trekken dat hij zich zou wurgen, waren zijn spieren niet zo zacht als deeg...

Zijn benen zelf bewegen zich niet, maar van achter af en van links en van rechts stoot men voortdurend zo tegen hem aan dat hij wel heen en weer moet zwenken, en het is alsof hij meedanst te midden van de dansenden en meedeint met de deinenden...

Totdat hij plotseling besepte op de drempel van het ruime vertrek te staan. Hij hief zijn hoofd op dat al die tijd neergezonken was geweest op zijn borst en zag vóór zich iets vreemds. Iets waarvan de bovenste helft bedekt was met een groet rode sjaal, terwijl het onderste deel bestond uit twee naakte opgeheven dijen. Aan weerszijden van elk been zat een vrouw die het vasthield met twee gespierde armen waar het zweet in dikke druppels vanaf liep.

Hij bleef op de drempel staan met ogen die duizelden en een mond die een poging deed zich te openen om te schreeuwen... maar er vloeide slechts kwijl over zijn lippen, week en warm uit zijn mondhoek druipend, een sliert als de staart van een slang die niet bijt...

Sterke vingers op zijn schouders, die aanvoelden als de vingers van zijn moeder, drukten hem neer op zijn achterste en hoe voelde een zekere rust over zich komen toen zijn billen de koele, bevochtigde vloer raakten. Met de ogen gesloten, zich van weinig meer bewust, bleef hij zitten. Maar een tweede duw tegen zijn schouder deed hem de ogen openen en hij zag dat hij zich recht voor de wijd gespreide benen bevond. Zo ver mogelijk wendde hij zijn blik af en hij bespeurde vanuit zijn ooghoeken de groep mannen en vrouwen achter hem, dicht opeengedrongen op de open ruimte voor het huis. Ze bliezen niet meer op hun instrumenten, de trommels lieten ze onaangeroerd en met dansen waren

ze opgehouden. Ze stonden daar, afwachtend, opgewonden ademend, hun ogen vol zinnelijkheid opengesperd naar de deuropening.

Nee, hij zal ze niet het genoegen schenken getuige te zijn van een afgang. Hij is geen idioot! Hij is zelfs de intelligentste van de mannen van het dorp. Hij leest ze de kranten voor, schrijft hun brieven. Hij vervangt de imaan als die er niet is. En hij moet zich zover krijgen dat hij zo dadelijk naar buiten stapt, met opgeheven hoofd, recht op hen af, zoals alle mannen vóór hem deden, zelfs die jonge stommeling onder hen die stottert en kwijlt.

Hij strekte zijn rechterhand uit, rechte zijn vinger, hem tussen de benen naar voren stekend... maar zijn arm trilde en schudde de spanning uit zijn vinger waardoor die neerzakte, slap als de staart van een gestorven jonge hond.

Hij gaf echter niet op, hij bleef pogen en vechten, zodat overvloedig zweet langs zijn gezicht stroomde tot in zijn mond. Toen hij het met zijn tong oplikte, wierp hij een steelse blik op de twee vrouwen die daar dicht in zijn buurt zaten. Maar elk van hen zat met haar lichaam afgedraaid van het been dat ze moesten vasthouden en met het gezicht afgewend naar de muur... uit wellevendheid misschien, om niet te hoeven toekijken bij een tafereel als dit, of onverschillig, omdat ze het al zo vaak gezien hadden, of onwillig zichzelf tot getuige te maken van de mannelijkheid van een man op dit moment van zijn bruiloft, of uit schaamte, uit medelijden wellicht, of om het even waarom... belangrijk was dat ze geen van tweeën naar hem keken!

Daarop bewoog hij zijn ogen behoedzaam in de richting van de deur om ze te laten rusten op een deel van de wachtende menigte, en vanuit een ooghoek ontwaarde hij, vlak bij de deur, de oude man, de vader van de bruid, wiens ogen angstig heen en weer zwenkten, door de deuropening naar binnen, dan naar de mensenmenigte toe...

Hij wreef zijn vinger, heel kam nu: niemand zal de waarheid ervaren. Want de beide vrouwen zien niets anders dan de muur, en de vader, wiens eer op het spel staat, wordt beheerst door angst en onrust. De ware toedracht zal niemand te weten komen... alleen zij dan... zij?... en wie is zij? Hij kent haar niet, heeft haar nooit gezien, haar gezicht niet, haar ogen niet, nog geen haar van haar hoofd. En nu, de eerste keer dat hij haar ziet, kijkt hij niet naar een bruid, zelfs niet naar een mens: enkel en alleen naar een grote rode sjaal met aan het uiteinde ervan twee hooggeheven openstaande dijen als die van een kreupele koe?

Maar zij zal zijn falen ervaren, zoals ze daar voor hem ligt als een valstrik, uitgezet om zijn zwakheid te vangen... en hij haat haar zoals hij zijn moeder haat: hij zou haar met zijn tanden in stukken willen scheuren, of water over haar uitstorten met de bijtende hitte van een slangenbeet...

Deze haat maakte hem overmoedig: misnoegd spuwde hij op de grond en zoog vol verachting op zijn lippen. Zijn gelaatstreken verstrakten terwijl hij zijn krachten verzamelde. Toen stond hij uiterst kalm van zijn plaats op, en stapte langzaam, met vaste tred, de handdoek los neerhangend in zijn hand, op de oude man af, keek op hem neer, en smees hem vervolgens de handdoek in het gezicht, smetteloos als die was, schoon als die was, zonder het geringste spatje rood bloed erop...

De vader van de bruid, de ogen neergeslagen in schaamte, boog zijn nek tot zijn hoofd op zijn borst rustte. Van alle kanten omgaven de mannen hem, eensgezind, schouder aan schouder. Daarop keerden zij zich als één man naar de deuropening en stonden gereed...

Op de drempel verscheen de bruid met hangend hoofd onder de rode sjaal, gebroken, vernietigd... en gloeiende blikken die niet veel goeds voorspelden werden op haar geworpen, van alle kanten...

Uit 'al-Hait wa-l-djidaar' door Nawal El Saadawi, Daar as-sja'b, Kaïro 1972. Vertaald door Roos Latumahina en Albert-Jan van Hoek, Het Wereldvenster, Bussum 1982.

Liefde is...

... een bruisend gevoel.

Oosterse Afrikaanse Kring

Spelletje

Jeu

Les huit (8) erreurs - Par KAB'S

UIT 'STAR-INFO'-LE MAGAZINE BURKINABÉ
DE LA CULTURE ET DU SHOW-BIZ' JUILLET 2000
Oosterse Afrikaanse Kring

Dossier

Carnaval. Wat trekt zovelen toch aan in dit feest der zotheid? Misschien het feit dat men het ene masker tijdelijk mag verruilen voor het andere. Immers, het masker van de dagdagelijkse sleur mag af, om tenminste voor enkele dagen vervangen te worden door een andere, veel ongewonere tooi. Iedereen is wel eens graag iemand die hij niet kan zijn, is het niet...

Het woord 'carnaval' is waarschijnlijk afgeleid van *carne* en *vale*: "vlees vaarwel". Hiermee verwijst het woord dus naar de Christelijke traditie van vasten voor Pasen. Maar meer dan waarschijnlijk is de traditie zelf, van een groot volksfeest met orgie-trekjes en losse zeden, gepaard gaande met maskerades nog veel ouder. Ze zou stelen op het oude en in Europa universele gebruik van vruchtbaarheidsrituelen aan het einde van de winter. Van oorsprong is carnaval dus agrarisch: de boer die probeert een vruchtbaar jaar af te dwingen voor zijn akkers.

Bij het ontstaan van Europa's eerste steden raakte deze populaire plattelandstraditie echter niet in onbruik. Ze werd gewoon aangepast, en zo kreeg carnaval stadse trekjes. De problemen van de stad zijn immers van een andere aard dan die van het platteland; voor de aloude spanningen tussen gilden en adel, rijken en armen vindt men een ideale uitlaatklep in een feest waarbij (nagenoeg) alles is toegelaten en zotheid de scepter zwaait. Het was ook de kans voor de gewone mens om de rollen eens om te draaien en door middel van de satire de gevestigde machten –niet in het minst de kerk- uit te dagen. Nu nog steekt onder meer het Aalsters carnaval elk jaar de draak met de meest uiteenlopende politieke toestanden.

Hoewel de kerk als mikpunt het het hardst te verduren kreeg van de carnavalvierders, wordt ze toch niet beschouwd als haar grootste vijand. Wel was dat het opkomende socialisme, dat onder het motto van de "volksverheffing" een barbaars dronkemansfeest met losse zeden niet wilde dulden. Zo komt het dan ook dat vele grote steden, waaronder Gent, het carnaval nu niet of nauwelijks meer vieren: daar hebben hun burgemeesters van het begin van de 20ste eeuw voor gezorgd. Misschien is het wel net de oncontroleerbaarheid en het onmiskkenbaar volkse karakter van het feest dat machthebbers overal en altijd heeft afgeschrokken, hoewel dit er nu net ook heeft gezorgd voor het voortbestaan ervan - en maar goed ook. Toch gaat het momenteel niet zo goed met het carnaval bij ons: het wegebbende gemeenschapsgevoel samen met het minder voelbaar worden van de jaarcyclus –de mens is nu veel minder afhankelijk van de jaargetijden dan vroeger- doen het een langzame dood sterven, ondanks de onmiskkenbare waarde ervan als versterkende kracht voor de gemeenschap en al haar leden.

Carnaval mag dan misschien een in oorsprong Europees feest zijn, het vindt een enorme weerklank en navolging in de rest van de wereld: Rio de Janeiro, New Orleans, Accra, Tokyo en Sydney zijn maar enkele van de vele steden waar men uitbundig viert. Dit zal zeker niet enkel komen omdat het zo leuk is je te verkleden en met zijn allen op straat te komen, maar ook door de universaliteit van het feest. Kent niet elke streek ter

wereld tradities ter ere van de vruchtbaarheid of de verandering van jaargetijde, en is zich verkleden geen gebruik dat waar ook ter wereld voorkomt met dezelfde betekenis – breken met het “normale”? Denken we bijvoorbeeld maar aan de vele West-Afrikaanse maskerade-tradities, waarvan die van de Yoruba waarschijnlijk de bekendste is.

Om al deze redenen zal het carnavalsfeest dus waarschijnlijk nooit helemaal doodgaan. En daar zijn wij alvast niet ongelukkig mee: in een jaar zit er al meer dan genoeg sleur zodat elke reden om te feesten een goed is! Alaaf!

Poëzie uit Verre Vreemde landen

Tja, het hoeft ook niet al carnaval te zijn wat de klok slaat...

Deze maand presenteren we u twee gedichtjes van Afrikaanse schrijfsters uit het boek 'Liefde kon maar beter naamloos zijn', 150 dichters voor Amnesty, uitgeverij De Geus.

Read and enjoy:

Ver van huis

weg

ik stel me altijd de lucht voor
daar
mijn savanne
en
als er vliegtuigen onderweg zijn
naar wolken
wens ik een vaarwel

zo ver weg

ik ben een schim
hier
daar
heb ik een ziel

weg

Marie-Ange Sondah, Burkina Faso.

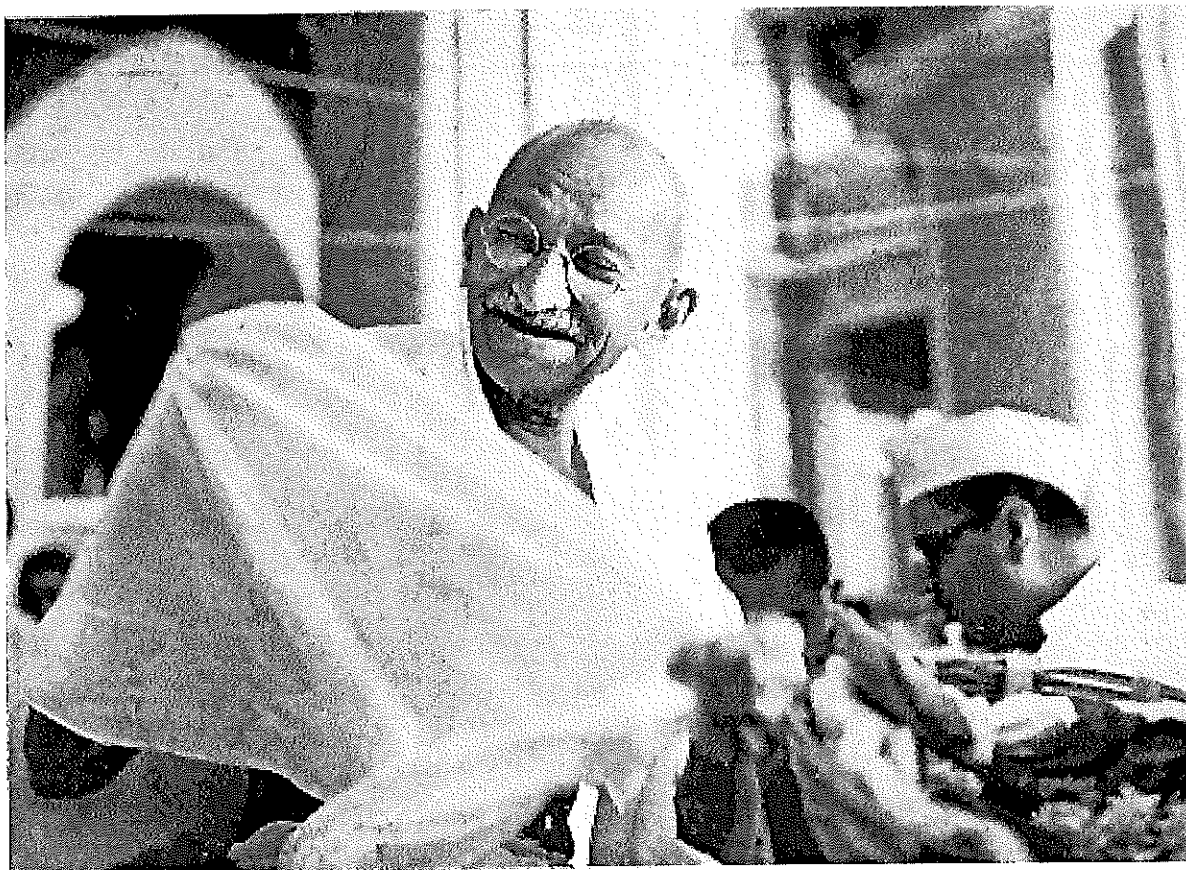
Wat een glimlach vermag

Hij kost niets maar brengt veel teweeg.
Hij schiet voorbij in een flits maar de
herinnering eraan blijft soms
voor altijd. Toch laat hij zich niet kopen,
lenen of stelen.

En als ik te moe mocht zijn je
een glimlach te schenken. Wil je er alsjeblieft
een van jou achterlaten?

Want niemand heeft een glimlach zo nodig
als wie er geen meer te geven overheeft.

Emelda Tshuma, Zimbabwe

Een OAKtiviteitenverslag

De Cantus : Bescheiden begonnen, in schoonheid geëindigd ...

(10 fouten kan je terugvinden in deze tekst, zoek ze & kom het ons dan vertellen...)

De eerste OAK-cantus sinds jaren, geleid door onze sympathieke, enthousiaste, energieke, welbespraakte, zenuwachtige, rossige Preses, Leen. Aan haar rechterzijde bevond zich één der voorouders van onze geliefde kring, Geert Castryck, die haar steunde in moeilijke tijden. Het zangtalent van de aanwezigen liet zich het eerste uurtje wat bescheiden horen. Maar verandering kwam na de V.G.K. (de Vlaamse Geneeskundige Kring) binnenstommelde.

Straffen waren zeker overvloedig aanwezig, vooral de autosancties van de Senior, maar geen deelnemer is eronder bezweken. Een bijkomende aangename verrassing was de quasi perfecte beheersing van de Latijnse cantus-taal, die onze Preses waarschijnlijk menig lastig uur van oefening heeft bezorgd ...

Kleine momentjes van geluk vond Claire in het alleen laten zingen van anderen (zoals Tom Van Landuyt, Geert Hunaerts, ...). Dezen genoten (eeeeuuuuuhhhmmmmmmmmmm...) waarschijnlijk van al die aandacht!! Ook de schachten deden het goed ; al snel kwam het enthousiasme bij het roepen van de pagina's. De luide (iiiiii MIJN OREN!!!!) aansporing van de schachtentemster (Aagje) had hier veel mee te maken. Het gedrag van Christine liet echter te wensen over (deze zin is FOUT).

De aanwezigheid van andere bevriende kringen, Romania, Slavia en de F.K. – respectievelijk 'the Good, the Bad & the Ugly'- bezorgde ons een warm gevoel in het hart.

Tegen het einde nam Geert Castryck het voortouw met de woorden : "Aangezien dit de enige cantus is van het jaar, moeten alle functies vertegenwoordigd worden. Daarom stel ik voor dat we nu de laatstejaarsstudenten hun Zwanenzang-cantus bezorgen". Drie studenten werden hierbij gevraagd recht te staan en een liedje uit de groene blaadjes te zingen ter ere van hun afstuderen.

Hierna volgde dan het officiële gedeelte van de cantus, die in alle rust besloten werd. Heel wat beschonken aanwezigen vonden het nog niet nodig zich naar huis te begeven en hebben zodoende 't Kraainest nog een beetje gesponsord.

Aagje & Christine

OAKtiviteiten

Ma 25 februari

OAKuiz

Kwizzibizzi. Vergeet niet tijdig in te schrijven! 20u in Den Hoed.

Vrij 1 maart

Galabal der Filologen

Lachen en mooi zijn. Balzaal van de Vooruit.

Vrij 15 maart

Bezoek aan de Matongé

Eindelijk staat het vast. Césarine neemt ons op sleeptouw door deze bruisende buurt. En wie wil, kan zich daarna nog tegoed doen aan een dinertje en zich vervolgens volledig in het nachtleven verliezen. Inschrijven op de permanenties. 14u Sint Pietersstation.

Woe 27 maart

OAK-verkiezingen

Zeg je oude presidium vaarwel en begroet het nieuwe!

Don 28 maart

Kaas en (z)Wijn Avond

Gewoon, naar jaarlijkse traditie... locatie: den Hoed

Okee dan, dat was ie! Voor info over alle niet-te-missen activiteiten die wij, hét OAK, speciaal voor jullie in elkaar boksen, moet je HIER zijn! Ook delen wij van tijd tot tijd flyertjes uit waar alles nog eens netjes op staat, en als je het dan nog niet weet, kijk dan maar op één van onze prachtige felgele of anderskleurige affiches. Voor sommige activiteiten moet je inschrijven. Dit kun je doen bij ons in het OAK-hoekje in de kelder van de Blandijn tijdens de permanenties:

Dinsdag van 11u00 tot 13u00

Woensdag van 12u00 tot 14u00

Donderdag van 12u00 tot 15u00

Geraak je daar niet, dan kun je ons altijd mailen op ons adres: oak@student.rug.ac.be.

Studentenvertegenwoordiging

VERKIEZINGEN 2002 - BERICHT AAN DE STUDENTEN

De studenten zullen op **donderdag 28 maart 2002** moeten overgaan tot de verkiezing van :

- * vier vertegenwoordigers en hun opvolgers in de raad van bestuur;
- * hun vertegenwoordigers in de raden van de faculteiten;
- * drie vertegenwoordigers en hun opvolgers in de sociale raad.

STEMGERECHTIGDEN

a) Voor de raad van bestuur.

De studenten die, op de dag van de afsluiting van de kiezerslijsten, d.w.z. 31 december 2001, aan de Universiteit Gent regelmatig als hoofdschrijving op de rol ingeschreven zijn als voltijds of deeltijds student voor een academische opleiding van de eerste of de twee cyclus of voor een voortgezette academische opleiding.

b) Voor de raad van een faculteit.

De studenten die, op de dag van de afsluiting van de kiezerslijsten, d.w.z. 31 december 2001, aan die faculteit verbonden zijn.

Met de woorden "die aan die faculteit verbonden zijn" wordt bedoeld aan die faculteit regelmatig als hoofdschrijving op de rol ingeschreven zijn als voltijds of als deeltijds student voor een academische opleiding van de eerste of de tweede cyclus of voor een voortgezette academische opleiding.

c) Voor de sociale raad.

De stemgerechtigde studenten voor de verkiezing van de studentenvertegenwoordigers in de raad van bestuur.

DE KIEZERSLIJSTEN EN DE VERKIEZINGSREGLEMENTERING

De kiezerslijsten en de verkiezingsreglementering worden neergelegd op de secretariaten van de faculteiten en op het Rectoraat, waar ze vanaf maandag 28 januari 2002 kunnen geraadpleegd worden.

Iedere kiezer kan binnen de tien dagen na de publicatie van de lijsten verhaal indienen en dit op de zetel van de verkiezingscommissie, secretarie raad van bestuur (oud Rectoraatsgebouw - 2^e verdieping - Sint-Pietersnieuwstraat 25, Gent - bureau 2.02A) ten laatste op 7 februari 2002 om 12 uur.

KANDIDATUREN

a) Voor de raad van bestuur.

Als vertegenwoordigers van de studenten of als hun opvolgers zijn verkiesbaar de stemgerechtigde studenten van de Universiteit Gent die, op de dag van de verkiezing, tenminste één jaar regelmatig zijn ingeschreven.

De mandaten vangen aan op 1 oktober 2002 en duren 2 jaar.

b) Voor de raad van een faculteit.

Als vertegenwoordigers van de studenten zijn verkiesbaar de stemgerechtigde studenten van de Universiteit Gent die, op de dag van de afsluiting van de kiezerslijsten aan die faculteit verbonden zijn.

De mandaten vangen aan op 1 oktober 2002 en duren 2 jaar.

c) Voor de sociale raad.

Zijn verkiesbaar voor de sociale raad de stemgerechtigde studenten voor die raad die, op de dag van de verkiezingen, aan de Universiteit Gent tenminste één jaar regelmatig zijn ingeschreven. De mandaten vangen aan op 1 november 2002 en duren 2 jaar.

De kandidaturen moeten persoonlijk neergelegd worden, tegen ontvangstbewijs, op de zetel van de verkiezingscommissie, secretarie raad van bestuur (oud Rectoraatsgebouw - 2e verdieping - Sint-Pietersnieuwstraat 25, Gent - bureau 2.02B) tussen **maandag 18 februari 2002 en vrijdag 22 februari 2002**, van 9 tot 16 uur.

Voor de raad van bestuur en voor de sociale raad melden de kandidaat-titularis en de daaraan gekoppelde kandidaat-opvolger zich samen aan.

Voor de sociale raad mag een kandidaat-titularis evenwel ook zonder opvolger op de lijst worden opgenomen.

De kandidaturen worden gedagtekend en ondertekend.

Ze moeten de gemakkelijke identificatie van de kandidaten toelaten en doen blijken van de verkiezingsgroep waartoe zij behoren.

De kandidaturen zullen op maandag 25 februari 2002 bij bericht "ad valvas" bekendgemaakt worden.

Iedere kiezer kan, tot donderdag 28 februari 2002 om 12 uur, tegen een kandidatuur bezwaar indienen bij de rector, voorzitter van de verkiezingscommissie.

Het bezwaar moet schriftelijk en gemotiveerd zijn. Indien de indiener van het bezwaar wenst gehoord te worden door de verkiezingscommissie, die uitspraak zal doen over de gewettigheid van het bezwaar, dient hij zulks te vermelden in zijn verhaalbrief.

De verkiezingscommissie doet uitspraak binnen de vijf dagen na de bekendmaking van de kandidaturen.

STEMMING

Iedere kiezer zal met een oproepingsbrief uitgenodigd worden tot deelneming aan de verkiezing in het stembureau vermeld in zijn oproepingsbrief.

Hij wordt verzocht zijn oproepingsbrief mee te brengen naar het stembureau.

De stemming is geheim.

Voor de raad van bestuur stemt elke kiezer voor één enkele kandidaat, gekoppeld aan een opvolger.

Voor de raden van de faculteiten stemt elke kiezer voor één enkele kandidaat.

Voor de sociale raad stemt elke kiezer voor één enkele kandidaat, al of niet gekoppeld aan een opvolger.

De stem mag niet uitgebracht worden per procuratie of per briefwisseling.

Voor het bijwonen van de stemverrichtingen en -opnemingen mogen de kandidaten vijf dagen voor de verkiezingen een getuige aanduiden voor elk van de bureaus.

De getuigen moeten tot dezelfde kiezersgroep behoren als de kandidaten.

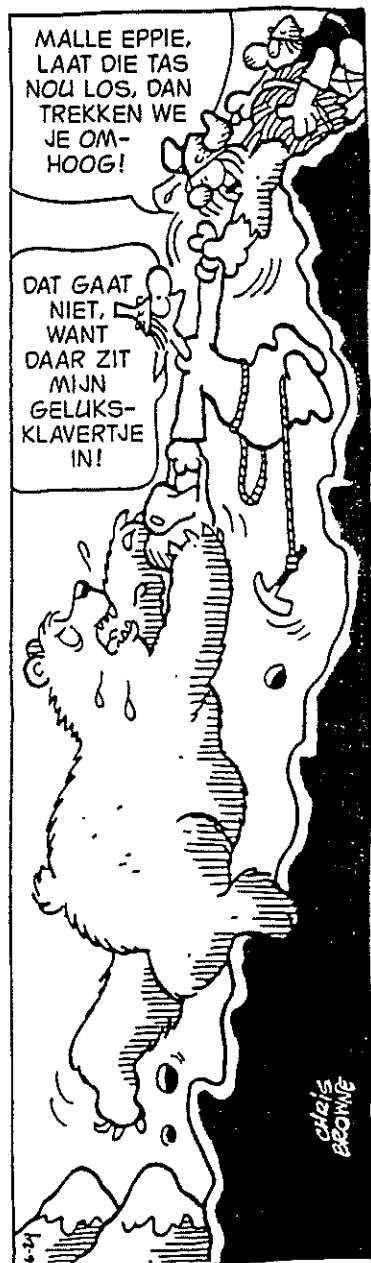
Met het oog op de proclamatie van de uitslag zal de verkiezingscommissie op vrijdag 29 maart 2002, op het Rectoraat samenkomen.

Wist je dat ...

- ... onze preses een mens van grootse plannen is?
- ... ze lekker niet verklapt welke grootse plannen ze dan wel in mind heeft?
- ... ons Sofie érrug graag lesgeeft in de Lumumba-room?
- ... dit zo is omdat ze enkel overwegend goede herinneringen heeft aan het desbetreffende lokaal?
- ... onze Indische-filmvoorstelling van vorige week een OVERDONDEREND succes was?
- ... er namelijk niemand was?
- ... snif?
- ... ons super-deluxe GALABAL der filologen er aankomt?
- ... we voor de rest ook nog in uitgelezen en exclusief gezelschap de MATONGE-WIJK in Brussel gaan bezoeken én bovendien een enige QUIZ in elkaar aan het steken zijn?
- ... we dan ook erg tevreden zouden zijn als jullie ons zullen komen verblijden met jullie aanwezigheid op één of meerdere van deze toffe activiteiten?
- ... er nog steeds historische boekskes in onze kast liggen?
- ... we wel hebben besloten te stoppen met dreigen met een boekenverbranding omdat dat blijkbaar toch niet helpt?
- ... jullie precies niet veel straffe feiten, sappige roddels en wilde geruchten te vertellen hebben?
- ... wij ons afvragen of jullie dan werkelijk zo discreet zijn of gewoon saai?
- ... één persoon, te weten Maarten Prové (Geschiedenis), wel naar zijn pen graaide?
- ... hij dit deed om de wereld kundig te maken van het volgende feit: "wist je dat de kalimanwijven erg graag liftracen in de Blandijn?"
- ... wij nog naarstig op zoek zijn naar "M/V met talent", zoals dat heet in het jargon, om volgend academiejaar de OAK-rangen te versterken?
- ... we jullie een brede waaier van allemaal even leutige functies te bieden hebben, zoals daar zijn Webmaster/PR, cultuur-/feest/-sportpreses, Kaliman/-wif, ...?
- ... GEORGE CLOONEY soooooooohooooo hot is in Ocean's Eleven?
- ... -zùcht!! Kreun!!! (sorry we waren even niet meer te houden...)
- ... de Kalima dit jaar systematisch elke maand drie vierde van een maand te laat af is?
- ... dit geheel in de lijn der verwachtingen en levenspatronen van uw Kalimanwijven ligt?
- ... Rafke, het vriendje van Kalimanwif Vanessa B., na vier jaar dan toch nog zijn opwachting gaat maken op ons galabal, dat zoals gezegd super-deluxe wordt?
- ... Lieselotte multisex verwacht met unisex?
- ... wij ons afvragen wat multisex dan wel mag zijn?
- ... Lieselotte het altijd eens mag voordoen?
- ... we daar dan wel niet actief bij betrokken willen geraken omdat we daar veel te verlegen en te timide voor zijn?

Prijsvraag

Ariba ariba! U treft het: de Kalimanwijven zijn net terug van – u raadt het al- Rio de Janeiro, alwaar zij mee hebben gevierd met het legendarische carnaval. We hadden veel aantrek vanwege de pluimen spruitend uit ons achterwerk! Op het einde van de avond kroop er een schare schaarsgeklede mannen achter ons aan: ze hadden te laat door dat we –snood als we zijn- onze pluimen hadden ingesmeerd met pattex! Kwestie van ons niet onder ons duiven te laten schieten! We zijn dan ook op het euforische af goedgezind en vertoeven nog steeds in hogere sferen. Daarenboven zijn we de trotse eigenaressen van het one and only RIO'S SUBITOS (het plaatselijke krablotje), die we oogstten uit onze pluimentuin. We oogstten ook een tong – hoe die daar kwam, we willen het niet weten. We vermoeden dat ze heeft toebehoord aan een onzer bewonderaars, begiftigd met het vurige Zuid-Amerikaanse temperament... tussen ons gezegd en gezwegen: mocht je niets meer horen van Ricky Martin, je kent de oorzaak... Maar enfin, terug naar Rio's Subitos. Uit pure goedertierenheid hebben wij besloten het lotje af te staan aan u: de eerlijke vinder. Om deze ijverige eerlijke vinder een handje te helpen, lichten we hieronder een tipje op van de sluier over de verstopplaats. (let wel: als je groter bent dan 1 m 80, tellen 2 stappen voor anderhalve).

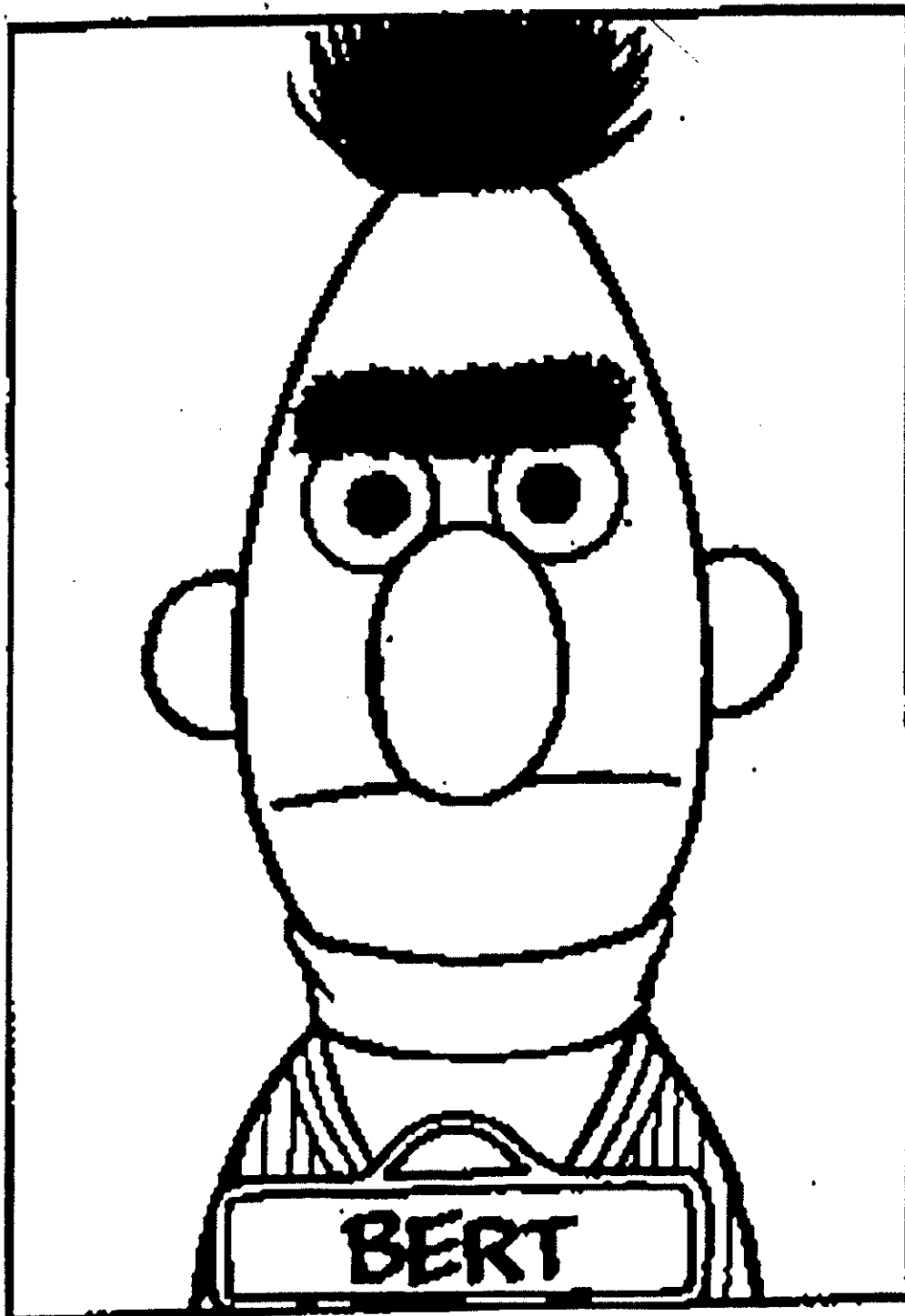
Je staat aan de hoofdingang van de Blandijn, gericht naar het gebouw. Loop de trappen op en ook weer terug naar beneden voor wat lichaamsoefening. Loop de trappen terug op, open de deur en ga naar binnen. Als je wil mag je nu een koprol maken (volledig facultatief). Ga 7 stappen naar voren. Kwartdraai naar links. Loop rechtdoor tot je niet meer kunt (kijk terloops ook even naar het konijn in den hof). Kwartdraai naar links. Loop 10 m vooruit. Draai rechtsaf en neem de eerste afslag rechts. Neem de lift, duw op alle knopjes, maar stap enkel uit op het vijfde. Ga naar de deur waarop het bordje hangt "Luc Francois" (ons ezeltje-strek-je van dienst). Duw op het belletje. Als een groen lichtje brandt, mag je binnen. Begroet hem vriendelijk en spreek volgend wachtwoord: "Rio's Subitos". Daarop zal hij je een ingewikkeld raadsel voorleggen. Indien je dit weet op te lossen, mag je je de eerlijke vinder noemen van ons lotje! Het fortuin lacht je toe!

Cultuuragenda

- 10 nov – 2 juni **Het hoofd ten voeten uit**
tentoonstelling, museum Dr. Guislain, Gent
- 30 nov – 24 maart **Vrouwenzakenvrouwen. Twee eeuwen vrouwelijke ondernemers in Vlaanderen.**
tentoonstelling, Kunsthal St. Pietersabdij, Gent
- 1 dec – 3 maart **Arabische cultuur en Ottomaanse pracht in Antwerpens Gouden Eeuw**
tentoonstelling, museum Plantin-Moretus, The Arcadian Library, Antwerpen
- 7 dec – 31 maart **Frans M. Olbrechts, 1899-1958. Op zoek naar kunst in Afrika**
tentoonstelling, Etnografisch museum, Antwerpen
- 11 jan – 14 apr **Arabische kalligrafie**
tentoonstelling en workshops
Stedelijk Prentenkabinet, Vrijdagsmarkt 22, Antwerpen
- 24 jan – 28 feb **Regards d'ailleurs / Andere Blikken**
tentoonstelling, Minth, Hoogstraat 139, Brussel
- 21 feb – 21 mei **India and U**
dans, muziek, film en Asian underground voor de India-liefhebber !
in deSingel, Desguinlei 25, Antwerpen. www.desingel.be
- 26 feb **Les Visiteurs Du Soir**
surprising meeting met de Zambiaanse Maureen Lupo Lilanda Mukuko. Bij de Vieze Gasten, Reinaertstraat 125, Gent ; 20.30
- 27 feb – 6 maart **Viewpoint. 8ste documentair filmfestival Gent**
een samenwerking tussen Studio Skoop en Film-Plateau met onder andere ook deelnemers uit Guinée-Bissau en Israël.
www.viewpointdocfest.be
- 28 feb **Paters in Congo**
Nederlandse (!?) voorstelling (Compagnie Dakar) gebaseerd op het verhaal van de Belgische pater Hulzebosch.
20.30 ; Zuiderpershuis, Antwerpen

Om te kleuren

Sommigen onder ons houden niet van carnaval.

Oosterse Afrikaanse Kring

Koken met Alida

Ook Alida viert met ons mee. Het is immers weer zover. Alida's meer dan gewaardeerde doos boordevol exotische receptjes bibbert, beeft, geeft een oorverdovende knal en spat uiteen in veelkleurige stukjes. Een triestige periode voor ons aller Alida is aangebroken, zo zou je denken. Niets is echter minder waar. Alida lichtte ons toe:

"Wanneer je niet erg prat gaat op feestelijke parades en op ontploffingsgevaar, dan vermeet je beter alles wat met China te maken had op 12 februari jongstleden. Chinees Nieuwjaar, pracht en praal alom. Het jaar 4700 ving aan en staat in het teken van het Paard. Het Paard wordt geroemd voor zijn kracht, onafhankelijkheid, vriendelijkheid en intelligentie; een veelbelovend jaar dus. Ook op culinair gebied is deze periode uiteraard een hoogstandje. Volgens de eeuwenoude Chinese traditie geeft ieder Chinees ouderpaar haar kroost op nieuwsjaardag kleine 'hong bao' cadeau. Deze kleine blinkende rode envelopjes zijn gevuld met geld. De envelopjes symboliseren geluk en rijkdom. De kinderen smullen zoveel koekjes, appelsienen en appelsiengeïnspireerde gerechten als hun buikjes maar baas kunnen, zodat hun lijfjes voorbereid zijn op het fortuin dat het nieuwe jaar hen zal brengen! De appelsien symboliseert voorspoed omdat ze zo zoet is en bekend staat als één der China's meest aanwezige stukjes fruit. Wil je je kans op geluk ook eens wagen, probeer dan dit receptje uit. Iedereen kent ze wel, de overheerlijke **Chinese wenskoekjes**. Kleine kanttekening: de koekjes zijn niet Chinees van oorsprong. Mijn goede vriend en tevens bakker uit Los Angelos, die verder anoniem wenst te blijven, vond ze uit ergens in de jaren 1920. Maar laat dit het kokkerellenplezier echter niet bederven, smakelijk!"

Benodigdheden	* 1 kop gezeefde bloem	* ¼ theelepel zout
	* 2 eetlepels fijn maïsmeel	* 6 eetlepels witte suiker
	* 7 eetlepels plantaardige olie	* 1/3 kop eiwit
	* kleine papiertjes waarop een wens staat geschreven	* 3 eetlepels water

- Bereiding**
- verwarm de oven voor op 150° C
 - vermeng de bloem, het zout, het maïsmeel en de suiker
 - voeg de olie en het eiwit toe en roer tot een homogene massa
 - roer er het water zachtjes onder
 - beboter de bakplaat, neem een eetlepel deeg voor ongeveer 6 koekjes, maak dunne deeggrondjes van ongeveer 10 cm diameter
 - laat 20 min. bakken
 - verwijder met een pannelikker één koekje tegelijkertijd uit de oven, volg deze 4 stappen: 1. laat het koekje in je hand(schoen) vallen, 2. leg een wens in het midden van het koekje en plooi het koekje in twee, 3. leg het koekje op een andere plaat en duw de eindjes zachtjes aan, 4. laat het koekje afkoelen, wanneer het te snel verhardt, plaats het nog een minuutje in de oven
 - bewaar de koekjes in een luchtdichte trommel

Clublied

Het lied van het O.A.K. werd geschreven door Geert Castryck op de melodie van "Het Zeeroverslied":

De mythische heerser van 't geel continent
is de draak met zijn spuwende vuur.
Japan en India meten hun kracht
met het volk van de Chinese muur.

Als Dracoon ontvlamt, en zijn toorn ontbrandt,
dan verteert hij de vijand daarmee.
Ja, wij zijn de heersers van Azië,
de koningen van Afrika.

refrein: De O.A.K. (de OAK), de O.A.K. (de OAK),
de Oosterse Afrikaanse Kring, Hoi! Hoi!
Ja, wij zijn de heersers van Azië,
de koningen van Afrika.

De tronende koning van 't donkere land
is de leeuw, als een brullend heraut.
Natuur en cultuur gaan gezwind hand in hand
in savanne, woestijn, stepp' of woud.

En de pausenstrijd heeft Allah ontstemd
en de draak en de leeuw meegebracht,
en zo komen Azië en Afrika
samen in Gents vaandelpracht.

refrein

De Goden der wereld beschermen de kring
in 't Arabisch, 't Hebreeuws of 't Sanskrit.
We dansen en zingen als vrienden bijeen,
op de toon van dit edele lied.

En van 't belfort af, schreeuwt de gulden draak
met de zilveren leeuw over Gent:
"Arabindohebrajapafrikanees,
vrij en zelfstandig student."

refrein

Ereleden

Academisch personeel:

Prof. dr. L. François
Prof. dr. U. Vermeulen
Prof. dr. E. Moerloose
Prof. dr. H. Deley
Prof. dr. E. Bruyninx
Prof. dr. K. Boullart
Prof. dr. A. M. Musschoot
Prof. dr. F. Van Den Bossche
Prof. dr. R. Doom
Geert Castryck
Karel Arnaut

Proseniores:

Prof. dr. U. Vermeulen (1962-1963;
1963-1964)
Prof. dr. E. Moerloose (1967-1968)
Geert Castryck (1998-1999)

Studenten:

Milena De Wael (presidiumlid 1998-
1999; 1999-2000)
Astrid Van Kersschaever (presidiumlid
1997-1998, 1998-1999, 1999-2000, 2000-
2001)

Studentenvereniging:

Vlaamse Geschiedkundige Kring

Ex-presidiumleden:

Ivo Carlens
Eddy Baeyens

Colofon

Deze Kalima kwam tot stand met medewerking van:

Claire Weustenraed
Leen Lesire
Lieselotte Van der Donckt

Kalimanwijven: Vanessa Broux en Tine Kuylen